

tud iz tistga kraja dama; ju sm' tud se devu tvako k' sudat u Avstriji.

Pu 16 tisi letih meje spet zanesvu tu sm' u Ptuj; ja sej pravim prou du-pade semi' tu, pa tud v ukolico jo rād mahinem, ker so prijazn lde. Dvans k' ta pism pišem jmamo glih narudn prazn, prou fest su se udrezal Ptujčan u-se ja bvo u zastavu, prou ja tko!

U Ptuj ja zde začev izhajt tud' čas upis „Narodna Sluga“. Janem ja ušeč ta list, a drugm spet ne. Kar neki gu-drnajo ti lde čez „Slugo“ — a napovejo pa nič zakaj, neb' saj puvedal soje menjenje, deb' saj vedl zakaj nas tku „pi-san gledajo“.

Slišu sm' tku bl' ud strani de jenim nř „Ptujski čuk“ ušeč, ja jau ga pa komi čakajo. Nu to pa ravn tku vu izgleda, k' tista puvest:

K' sta Šva vače ju sin z vaslam u mest. Ce ja vače sdu na vaslu, so lde rekeli: „Ti nausmisen vače ti, k' psti si na k'ugam hadit. Ce pa ja sin sdu na vaslu so pa spt zabavljaf. — Glih tak' zabavljajta ja pa tud prke „Ptujskem čuku“, al ni ves tko, pa udgvarite!

Kuga pa ne rečm ud te krize k' nas tku dav? Natu vam prou ubkratk u-gvorum: Use premav lde skp držeja, namreč ta niži stanuvi, a tist magnati k' majo pa gnar u rokah se pa lpo skp puberejo — turi usi' prazdeti učite se ud th magnatu — pa bodte mav bl' srušu!

Ja pa še neki pr te stvari: Usi lde b' mogli mav bl' kršansk žvet; bit mav bl' usmilen ſu pravičn, pa b' bou kmač bulši na tni našm svet!

Use skp lpo puzdra!

Gurenski Tone!

RAZNO.

Z odlokom notranjega ministra so bili imenovani članom banovinskega sveta v kolikor zanimajo okoliš našega lista sledenči:

Dr. LIPOLD FRANJO, župan mesta Maribora, za Maribor-mesto.

SOLAR FRANC, posestnik in go-stilničar v Zlatoličju, za srez ptujski.

SKUHALA FRANC, posestnik in župan v Križevcih, za srez ljutomerski.

KMETIJSKO bralno društvo v Rogoznici pri Ptiju priredi v nedeljo dne 20. decembra t.l. v dvorani gostilne Bracič v Novi vasi narodno igro „DOMEN“, s petjem v petih dejanjih.

RAZVALINA Življenja. — V nedeljo 6. decembra t. l. je stopil tukajšnji dramatični odsek „Svoboda“ na oder-ske deske Mestnega gledališča v Ptju-

ju. Vprizoril je dramo „Razvalina življenja“, katero je izborno zrežiral g. Roman Jagušič. Podana je bila boljše, kar je bilo pričakovati. Najbolj hvale-vredno je podala svojo vlogo gdč. Pavlica Krajne (Lenčka), nato gdč. Stefka Logožar (Mica Slana). Kmečko dekle Tona je bila dobro izbrana (g-a Marica Korpar). Nič manj pa ni zaostajal za njimi g. Likar Slavko (Ferjan). Ostala zasedba vlog primerna.

Le tako naprej!

S. J.

Koliko ie vreden naš denar?

P. va številka znači uradni tečaj, druga denarno vrednost tujega denarja v dinarjih, tretje pa v blagu.

angleški funt	—	181·—	189·—
amer. dolar	56·50	56·20	56·40
avstr. šiling	7·95	—	—
bolgarski lev	0·409	—	0·41
madj. pengö	9·87	—	9·95
češkosl. krona	1·675	1·65	1·66
franc. frank	2·22	2·21	2·22
italijanska lira	2·82	2·85	2·91
rumunski lej	0·337	—	0·34
danska krona	15·11	—	—
švic. frank	11·04	10·98	11·01
hol. goldinar	22·85	22·67	22·74
kanad. dolar	56·30	—	—
alban. frank	10·80	—	—
argen. pesos	14·40	—	—
švedska krona	15·13	—	—
poljski zlot	6·33	—	—
nemška marka	—	13·21	13·48

DA SE PRAV SPOZNAMO! Naš znani „Ptujski čuk“ ima v nočeh zares dober vid pa tudi posluh; vse vidi, vse slši! Ceprav ima svojo ljubico — Sovic vkljubtemu ga ta ne premoti tako, da bi ne zasegoval vseh važnih dogodkov v našem mestu. Celo pomaga mu.

Kaj se imamo torej učiti od čuka? Prvič to: Neustrašeno z resnico na dan! Drugič: Da se moramo brigati tudi za splošne interese, za splošno ljudsko krišti! T tretič: Pazno zas edovati vsa svestne dogodke, pa jih pravično hvaliti, ali grajati, kakor je pač potrebno.

Ze takoj v začetku, ko je začela iz-hajat „Narodna soga“, so se ozrlj na-njo vsi bivši strankarji in zvedavo u-gibali, kakšen je cilj lista.

Nato vam odgovor! Cilj lista je pošten in čist! Saj že njegovo ime zato jamči. Mi se bolemo neustrašeno po-tegovati za ljudsko pravico ter neustrašeno pobjaliti krvico in vsako hinavščino.

Pri listu ima zavetje vsakdo, ki mu je le kaj za pošten'e. Samo to pro-simo, p o d p i r a j t e „Narodna Sloga“ in postanite v s i naši naročniki; vsi tem-tani in zatiraní.

Ti naš „Ptujski čuk“ pa stoj v tihih

Ljubljanska kreditna banka, podr. Ptuj,

naznanja, da je umrl njen zasluzni član predstojništva gospod

Anton Jurca

Ohraniti ga hočemo v častnem spominu.

PTUJ, dne 10. decembra 1951.

pa tudi vetrovnih nočeh zvesto na straži; pa nam odkrivaj vse važne dogodke, ki bodo zanimali naše bralec.

Listnica uredništva

M. B. Sv. Bolfenk: Pošljite stalne novice, kakor smo se dogovorili. — R. Z. — Ptuj: Nam je všeč, da smo zadele v živo, vendar ne gre, da bi razmere na magistratu tako ostro opisavali. To so starci grehi. Mogoče pa se bo našla druga pot, da zadevo rešimo. Tiskovni zakon je zelo oster, zato ne kaže razpravljal o teh stvareh, sicer bi „Narodna soga“ zasijala v krščansko družino neslogo. Je že tako: Resnica, četudi očividna, je lahko kamen spodilike. Poročajte kaj drugega!

K. Š. Maribor: Prosimo, da pospešite započeto delo v smislu našega programa. Kritika naj bo pri listu vedno pravična. — Zdravstvujte!

— Vlado G. — Slovenska Bistrica. Res-

nost podjetja zahteva pozitivnih ljudi. Pomagajte kolikor zmorate. Želimo nadaljnih prispevkov. — A. K. Maribor: Čuk bo zletel tudi v Maribor. Na svjedenje! — M. N. Haloze. „Čuk“ se vam dopade. To čujemo od vseh deželanov, docim meščani vidijo v tej rubriki ne-

varnost za sebe. Bog jim daj zdravje! Pošljite samo resnične stvari, laži ne maramo! — I. K. Cirkovce Le krepko naprej. Vseh lumperij pa ne moremo objaviti radi tiskovnega zakona. Vse ne-pravilnosti bomo spravili naprej. — M. K. Ptuj. Ze imam od treh strani. Ne sime v list, četudi je svinjarija prvega razreda. Zadevo sem privatno javil na merodajno mesto. Upamo, da bo treščilo od nekod v gadje gnezdo. Pa drugič! — I. A. Ptuj. Velja isto. Dobro se držite, ker je res kmet hraničel mesta. — B. M. Ormož. Bolj točno in sigurno. Vsaka stvar oz. zadevščina mora biti podpreta s pričami. Z natolceanji se „Narodna Sloga“ ne bo bavila. — P. P. Ljutomer. Nas zelo veseli! Uspehi so odvisni od podrobnega dela. Pa še kaj — Mnogim: Pišite vedno čisto resnico, natančna imena, kraj in čas dogodka ter vzroke dejanja. Pa vedno na eni strani papirja. — R. B.

GRAMOFON

nov, krasen esparagos, primeren za božično in uvoletno darilo, na pro-daj. Naslov v upravi.

A. Stražar:

Zatajeni sin.

Pripovest iz časa tlačanstva.

(Četrto nadaljevanje.)

„Primož, sedaj pa le z besedo na dan!“

Neveni ali bi to povedal, ali ne. — Skoraj bi bilo boljše, da bi se za jezik ugrižnil.

Precej časa je trpelo, predno je razburjeni fant pregovoril možakarja, da mu je bolj jasno o vsem tem povedal.

„No fant, zadosti si že star, ne bom te pohujšal s tem, kar boš zvedel od mene. Torej ta skrivnost je nasledna: Vprašaj ti svojo mater, kdo je tvoj pravi oče — ?“

Z vso naglico je Peterček vstal iz svojega stolca; barve na licu so se mu kar hipoma spremenjevale. Šele čez čas je s tresočim glasom spregovoril: „Ka-a-j mi govorite? Povejte do konca!“

Pa Primož je tudi že med tem vstal, odpravljal se je. Med vratmi je še rekел:

„Veš, prav žal mi je, ko sem to izbleknil — jaz ne govorim več dalje — pa z Bogom!“

Po Primoževem odhodu pa tudi Peterček ni imel več obstanka, hitel je k materi, da izve od nje, kar mu tako razburja srce. —

Micika, Peterčkova mati, ki je bila ravno pri krušni peči, se je vsa stresla po vsem telesu, ko je slišala to sinovo vprašanje:

Ljuba moja mama! povejte mi kdo je moj pravi oče — ?

Sele na ponovno sinovo vprašanje je razburjeno spregovorila:

„Ljubi moj Peterček! zakaj me to vprašuješ, pa kdo ti je te reči pravil?“

„Mama, zadosti sem že star; saj imam že dvajset let. Jaz hočem to vedeiti!“

Znova je nastal med njima mučen molk, ki ga je ponovno prekinil sin:

„Ljuba moja mama! Vedno sem vas spoštoval in ubogal — ali ne? Prosim pa vas, da mi to skrivnost razjasnite. Predno je ne zvem, ne odnehnam! — To vem, da se mi niste še nikdar zlagali, pa Želim, da zvem tudi sedaj re-snicu!“

„Ljubi moj sin! — spregovori črez čas znova mati — če si kaj zvedel o tem, vedi: Od mene ne boš zvedel ničesar, ker moram o tem pod prisego molčati — “

Micika plane v jok — razburjeni pa odide, sam ne vedoč kaj bi storil —

Ze na večer istega dneva je Peterček odšel z doma, z namenom poiskati Primoža, pa izvedeti od njega vse na-tančno.

Precej časa je moral Peterček razbijati po vrati Primožove koče, predno mu je ta prišel odpirat. Ko sta bila v koči je Primož ukresal ogenj, prižgal leščerbo, se vsedel k fantu pri stari mali mizici.

Zelo nerad, a naposled je-le začel možakar govoriti fantu:

„Torej to že gotovo veš, da je twoja mati v mladih letih služila v reberškem gradu za hišno. Pa tudi jaz sem bil istočasno tamkaj za grajskega biriča. Naj bo; povem ti tudi, da sva se s twojo materjo rada videla. Cisto go-to bo bila moja žena, ko bi ne prišlo nekaj zelo nesrečnega, ali kakor bi reklo peklenškega vimes.“

Sam vrag je menda v istem času zanesel na g ad mladega graščakovega sina Gotfrieda, ki je bil več let nekje v Nemčiji na učenju. —

Veš, nikdar ne pozabim tistega dneva, ko mi je jokaje povedala tvoja mati, — da je za mene za vedno izgubljena;

ker jo je premotil in onesrečil ta mla-di graščinski slepar. —

Da ti po pravici povem: Več noči nisem mogel spati, ko sem premišljaval, kaj bi storil —

Oba s tvojo materjo sva nato odšla iz grada. Ona se je nato omožila z Janezom Marjetico. Jaz pa sem začel krošnjariti, pa si kupil to kočo.

Veš fant, ako imaš le količaj pa-meti v glavi, sedaj si lahko pomagaš! — Tvoj oče je bogat, pritisni ga, lopo-va, da dobiš od njega en mošnjiček svetih rumenih cekinov.“

Pa fant ni bil teh misli, vstal je, pa jezno spregovoril:

„Vedite, jaz nisem vaših misli! — proč, proč grem iz tega kraja — a ne vrnem se poprej, predno se ne maščujem nad tem prokletim graščinskim za-peljivcem, ki je onečastil in onesrečil mojo mater in mene — Lahko noč!“

Fant je odšel. Ko je Primož za-njim zapiral kočine dveri, je sam seboj govo.ii: Ti mladi ljudje so vedno enaki; vihri kot mlada žrebeta pa brez vseh pametnih misli — Bog ve, kaj bo še zdaj vse uganjal ta vročekrvnež? —

(Dalje prihodnjic.)